

Вирок
від 25.04.2024 по справі 208/2931/24
ЗАВОДСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД М.ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКА

справа № 208/2931/24

№ провадження 1-кп/208/381/24

ВИРОК

Іменем України

25 квітня 2024 р. м. Кам'янське

Заводський районний суд м. Дніпродзержинська
Дніпропетровської області у складі: головуєчого, судді
ОСОБА_1 , при секретарі ОСОБА_2 ,

за участю прокурора ОСОБА_3 ,

обвинуваченого ОСОБА_4 , захисника ОСОБА_5 ,

у відкритому судовому засіданні розглянувши матеріали
кримінального провадження № 12024041160000241 відносно:

ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця с. Зелений Гай,
Баштанського району Миколаївської області, громадянина
України, освіта середня, неодружений, військовослужбовця
військової частини НОМЕР_1 , зареєстрований за адресою:
АДРЕСА_1 , раніше судимого, в тому числі 21.04.2020 року
Жовтневим районним судом Миколаївської області за ч.2 ст.
185, ч.2 ст. 70, ч.1 ст. 71 КК України до 2 років позбавлення волі,
звільнився 21.12.2022 року по відбуттю строку покарання,

який обвинувачується у скоєнні кримінального
правопорушення передбаченого ч.1 ст. 263 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

Солдат ОСОБА_4 , будучи військовослужбовцем (солдатом) військової частини НОМЕР_1 , обізнаний з порядком зберігання, використання та носіння вогнепальної зброї відповідно до вимог ст.ст. 9, 11, 16 «Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України», ст.ст. 1-4 «Дисциплінарного статуту Збройних Сил України», та був зобов'язаний свято і непорушно додержуватися Конституції України та Законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, суворо дотримуватися Статутів Збройних Сил України, бути дисциплінованим, не допускати негідних вчинків самому та утримувати від них інших військовослужбовців, виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою.

Відповідно до «Інструкції про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної, холодної і охолощеної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та патронів до них, а також боєприпасів до зброї, основних частин зброї та вибухових матеріалів» (надалі Інструкція), зберігання бойових припасів здійснюється відповідно до дозвільної системи, яка є особливим порядком виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, обліку і використання спеціально визначених предметів, матеріалів і речовин.

Відповідно до додатку № 1 постанови Верховної Ради України від 07.06.1992 № 2471-XII «Про право власності на окремі види майна», п. п. 1-4, 9, 15 «Положення по дозвільну систему», п. п. 2.8, 8.1, 8.2, 8.9 Інструкції, вибухові речовини й засоби вибуху не можуть перебувати у власності громадян. Право носіння, зберігання, придбання, виготовлення, ремонт, передача, чи збут вогнепальної зброї, бойових припасів здійснюється на підставі передбачених законом дозволів.

Під бойовими припасами визнаються гранати, споряджені вибуховою речовиною і призначені для вчинення вибуху. Під вибуховими пристроями слід розуміти виготовлені промисловим способом виробу одноразового застосування, спеціально підготовлені і за певних обставин спроможні за допомогою використання хімічної, теплової, електричної енергії або фізичного впливу (вибуху, удару) створити вражаючі

фактори спричинити смерть, тілесні ушкодження чи істотну матеріальну шкоду.

Проходячи військову службу під час мобілізації у військовій частині НОМЕР_1 у військовому званні «солдат», ОСОБА_7 умисно діючи в порушення наведених норм чинного законодавства, у січні місяці 2024 року, у денний час доби перебуваючи в районі м. Куп`янськ Харківської області, знайшов осколкову наступальну ручну гранату типу М67, із запалом М213, після чого реалізуючи свій раптово виниклий злочинний умисел направлений на придбання, носіння та зберігання бойових припасів без передбаченого законом дозволу з метою їх подальшого використання, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх діянь, достовірно знаючи, що знайдений ним предмет є осколковою наступальною ручною гранатою, який відносяться до бойових припасів, привласнив їх, тобто незаконно придбав, та став незаконно носити їх безпосередньо при собі, без передбаченого законом дозволу.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, ОСОБА_7 знаходячись в психіатричному відділенні для постраждалих внаслідок війни та техногенних катастроф № 6 КНП Кам`янської міської ради «Міська лікарня № 1», розташованої за адресою: АДРЕСА_2, продовжив незаконно зберігати при собі гранату типу М67, із запалом М213.

В період часу 20.30 20.44 години 20.02.2024 року, протиправні дії ОСОБА_7 припинено в ході проведення обшуку його як затриманої особи в приміщенні КНП Кам`янської міської ради «МЛ № 1», під час якого вилучено зазначені бойові припаси.

В судовому засіданні обвинувачений вважав недоцільним дослідження доказів щодо його винуватості, так як свою вину у скоєнні вищезазначеного кримінального правопорушення, обставини його скоєння, визнає у повному обсязі. Ці обставини розуміє вірно, це його добровільна та достеменна позиція. Розуміє, що буде позбавлений права оскаржувати ці обставини в апеляційному порядку.

ОСОБА_7 пояснив суду, що під час відбуття ним покарання у виді позбавлення волі, його батько та брат пішли захищати Вітчизну. Брат загинув, а батько отримав поранення. Звільнившись з місць позбавлення волі та поклявшись поститись загарбникам, також добровільно пішов в ЗСУ. Під час

бойових дій на території Донецької області, знайшов гранату «американку» з запалом. Йому було відомо, що це наступальна бойова граната, так як вона входить в боєкомплект українських воїнів. Гранату носив при собі, а потім переклав до своїх особистих речей де і зберігав. Під час подальших бойових дій, він отримав декілька контузій, обморозив ноги і його відправили на лікування. Далі, вже знаходячись у ІНФОРМАЦІЯ_2, в своїх особистих речах виявив раніше знайдену гранату. Здати гранату до поліції не наважився, так як будучи раніше судимим вважав, що його одразу арештують. Носив гранату при собі, оскільки боявся її залишати в речах. 20.02.2024 року, коли він перебуваючи в лікарні діставав з кишені гроші, хтось з оточуючих побачив гранату та зателефонував до поліції.

Вину свою визнає повністю та щиро кається у скоєному. Просить призначити йому покарання, що дозволить найскоріше стати в строй ЗСУ та продовжити захист Вітчизни.

Враховуючи клопотання ОСОБА_7 про недоцільність дослідження у судовому засіданні доказів його винуватості, позицію прокурора, який не заперечував, при з'ясуванні обставин справи та доказів на їх підтвердження, обмежитись допитом обвинуваченого, суд вважає недоцільним дослідження доказів щодо тих обставин, які ніким не оспорюються.

Прийняття такого рішення свідчить про те, що обставини, які сторони не оспорюють, вважаються встановленими в судовому засіданні, не потребують окремого дослідження у ході судового розгляду і це враховується судом при постановленні вироку.

Аналізуючи викладені докази за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінюючи кожен доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів з точки зору достатності та їх взаємозв'язку, суд вважає, що вина ОСОБА_7 в судовому засіданні встановлена та підтверджена, а його умисні дії вірно кваліфіковано за ч.1 ст. 263 КК України, як придбання, носіння та зберігання бойових припасів, вибухових речовин та вибухових пристроїв без передбаченого законом дозволу.

Обставинами які пом'якшують покарання обвинуваченого, суд вважає визнання ним своєї вини, щире каяття та активне сприяння розкриттю кримінального правопорушення.

Наведений перелік обставин у статті 66 КК України, які пом'якшують покарання, не є вичерпним. При призначенні покарання суд може визнати такими, що його пом'якшують, й інші обставини, не зазначені у цій статті.

Статус солдата-військовослужбовця, тобто особи яка захищає незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, особи яка брала безпосередню участь в бойових діях пов'язаних з військовою агресією проти України, безперечно є обставиною яка викликає повагу в суспільстві.

Солдат ОСОБА_7 позитивно характеризується за місцем проходження військової служби. Відповідно до медичних довідок (т.2 а.с. 61-64) ОСОБА_7 проходив лікування від поранень та травм пов'язаних з захистом Вітчизни.

Зазначені обставини, окремо визнаються судом як пом'якшуючи покарання ОСОБА_7 .

Обставини, які обтяжують покарання обвинуваченого, судом не встановлені.

Згідно зі статтями 50, 65 КК особі, яка вчинила злочин, має бути призначено покарання, що є необхідним і достатнім для її виправлення та запобігання вчиненню нових злочинів. Виходячи з принципів співмірності й індивідуалізації, це покарання за своїм видом та розміром має бути адекватним характеру вчинених дій, їх небезпечності та даним про особу винного. При виборі заходу примусу мають значення й повинні братися до уваги обставини, що його пом'якшують і обтяжують.

Санкції ч.1 ст. 263 КК України передбачає безальтернативне покарання у виді позбавлення волі строком від 3 до 7 років.

Вирішуючи питання щодо міри покарання ОСОБА_7 , суд відзначає наступне.

Конкретні обставини вчиненого ОСОБА_7 злочину оцінені судом повно та всебічно, при цьому окрім суспільної небезпечності вчинених обвинуваченим кримінальних правопорушень судом враховується наведені вище

характеризуючи дані, виключно негативне його ставлення до вчиненого.

Беззастережне каяття обвинуваченого та осуд своєї злочинної поведінки, свідчать про його бажання після відбуття покарання зайняти своє місце в лавах ЗСУ, в соціумі, та недопущення у подальшому проявів анти суспільної поведінки.

Згідно з вимогами ч. 1 ст. 69 КК України за наявності декількох обставин, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого злочину, з урахуванням особи винного суд, умотивувавши своє рішення, може призначити основне покарання, нижче від найнижчої межі, встановленої у санкції статті Особливої частини цього кодексу. Для застосування судом положень ст. 69 КК України повинні бути встановлені виключні обставини, що істотно знижують ступінь тяжкості саме вчиненого кримінального правопорушення, та які повинні оцінюватися з урахуванням індивідуальних особливостей кримінального провадження. Встановлені обставини, що пом'якшують покарання, мають настільки істотно знижувати ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, що призначення винному навіть мінімального покарання в межах санкції статті було б явно недоцільним і несправедливим.

При призначенні конкретній особі покаранні, тобто його індивідуалізації, виявляється каральна політика держави, яка поєднує в собі реалізацію різних цілей державного реагування на випадки вчинення злочинів, так як метою покарання згідно із законом України про кримінальну відповідальність є не лише кара, а й виправлення особи, запобігання вчиненню нею та іншими особами нових злочинів, і вона не може бути досягнута виключно за рахунок суворості призначеного покарання, яка є по суті другорядною.

Правова система держави має забезпечувати баланс між суворістю та м'якістю заходів реагування на порушення кримінально-правових заборон і покарання, яке призначається особі, має бути справедливим.

Повноваження суду надані державою та інтелектуально-вольова владна діяльність суду з вирішення спірних правових питань, враховуючи цілі та принципи права, загальні засади судочинства, конкретні обставини справи, дані про особу винного, справедливості обраного покарання тощо,

визначають поняття судового розсуду у кримінальному судочинстві.

Зазначені дискреційні повноваження суду повинні відповідати принципу верховенства права з обов'язковим обґрунтуванням обраного рішення у процесуальному документі суду.

Виходячи з указаної мети й принципів справедливості, співмірності та індивідуалізації, покарання повинно бути адекватним характеру вчинених дій, їх небезпечності та даним про особу винного.

У справі «Ізмайлов проти Росії» ЄСПЛ вказав, що «для того, щоб втручання вважалось пропорційним, воно має відповідати тяжкості правопорушення і не становити «особистий надмірний тягар для особи»

Остаточна міра покарання встановлюється судом з урахуванням вищезазначених обставин справи, з врахуванням позиції державного обвинувачення.

Суд вважає, що враховуючи істотний взаємозв'язок між наявністю та сукупності декількох пом'якшуючих покарання обвинуваченого обставин з істотним зниженням ступеню тяжкості вчиненого злочину, зниження суспільної небезпечності самим обвинуваченим, враховуючи принцип індивідуалізації покарання, призначення ОСОБА_7 покарання в межах санкцій ч.1 ст. 263 КК України є не доцільним та несправедливим, і призначення більш м'якого покарання виду покарання ніж зазначене в цій санкціях, здатне забезпечити його виправлення.

На думку суду, призначення ОСОБА_7 покарання за ч.1 ст. 263 КК України з застосуванням положень ст. 69 цього Кодексу, у виді арешту, та який полягає в триманні засудженого військовослужбовця в умовах ізоляції на гауптвахті, є законним, справедливим та достатнім для подальшого виправлення обвинуваченого та попередження вчинення нового злочину.

Речові докази по справі відсутні.

Процесуальні витрати, відповідно до ст. 124 КПК України підлягають стягнення з обвинуваченого.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 349, 373-374 КПК України, суд

УХВАЛИВ:

ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , визнати винним у пред`явленому обвинуваченні за ст. 263 ч.1 КК України, та з застосуванням ст. 69 КК України, призначити йому покарання у виді 3 місяців 6 днів арешту, з тримання засудженого військовослужбовця в умовах ізоляції на гауптвахті.

Початок строку відбуття призначеного ОСОБА_4 покарання рахувати з дня його затримання, з 20.02.2024 року.

Стягнути з ОСОБА_4 на користь держави процесуальні витрати по проведенню експертизи в сумі 3 029,12 гривень.

До набрання вироком законної сили, запобіжним заходом відносно ОСОБА_6 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , залишити у виді тримання під вартою в умовах гауптвахти.

Вирок суду може бути оскаржений до Дніпровського апеляційного суду, через Заводський районний суд м. Дніпродзержинська, протягом 30 днів з дня його проголошення. Законної сили вирок суду набирає після закінчення строку його оскарження.

Вирок суду підлягає негайному врученні обвинуваченому та прокурору.

Суддя ОСОБА_1

Дата ухвалення рішення	25.04.2024
Оприлюднено	02.05.2024
Номер документу	118736450
Судочинство	Кримінальне

Судовий реєстр по справі —
[208/2931/24](#)

Вирок від 25.04.2024

Кримінальне

Заводський
районний суд
м.Дніпродзержинська

Савранський Т. А.

Ухвала від 16.04.2024

Кримінальне

Заводський
районний суд
м.Дніпродзержинська

Савранський Т. А.

Ухвала від

Криміналь

Заводськи
районний
м.Дніпрод

Савранськ

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2023 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

